

V. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.

R. Senyor, veniu a ajudar-nos.

V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

R. Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén. Al·leluia.

Himne

Déu té nom: Ell és sempre amb el seu poble,
solidari dels pobres i oprimits,
consciència i clam en els profetes
fent memòria contra tants oblits.

Quaranta anys pel desert, l'Egipte enrere,
fent camí, l'horitzó verge al davant:
llibertat que és tot festa en l'assemblea,
terra nova que el poble va creant.

Som temptats de tornar al vell esclavatge:
els vells ídols són dolços d'enyorar...
Car seguir l'Esperit vol dir tothora
inventar de bell nou, recomençar.

Però el nou pa el pasta un poble que treballa,
la suor raja alegre si és per tots;
llet i mel regalimarà la terra,
oliveres i palmes trauran brots.

I Jesús ens dirà: "Convé que sigui"
i obrirà al cel les branques de la creu,
i els clavells duran sang del seu Calvari
i la vida de tots tindrà aquest preu.

Antífona 1 Us beneiré dia rere dia, Senyor, celebraré els vostres prodigis.

Salm 144

Lloança de la grandesa divina

Us exaltaré, Déu meu i rei meu,
beneiré el vostre nom per sempre.
us beneiré dia rere dia,
lloaré per sempre el vostre nom.

El Senyor és gran. No us canseu de lloar-lo,
que la seva grandesa no té límits.
Una generació anuncia a l'altra el que vós heu fet,
li fa lloança de les vostres proeses.

Ens fan saber la glòria del Senyor,
i jo celebren els seus prodigis;
ells ens parlen de gestes temibles,
i jo conto les granses del Senyor;
recorden que és immensa la seva bondat
i aclamen els seus favors.

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, gran en l'amor.
El Senyor és bo per a tothom,
estima entranyablement tot el que ell ha creat.

Que us enalteixin les vostres criatures,
que us beneixin els fidels;
que proclamïn la glòria del vostre regne
i parlin de la vostra potència.

Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor,
la magnificència gloriosa del seu regne.
El vostre regne s'estén a tots els segles,
el vostre imperi, a totes les generacions.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 1 Us beneiré dia rere dia, Senyor, celebraré els vostres prodigis.

Antífona 2 Tothom té els ulls en vós, Senyor, mirant esperançat; vós sou a prop dels qui us invoquen.

II

Totes les paraules del Senyor són fidels,
les seves obres són obres d'amor.
El Senyor sosté als qui estan a punt de caure,
els qui han ensopegat, ell els redreça.

Tothom té els ulls en vós, mirant esperançat,
i al seu temps vós els doneu l'aliment.
Tan bon punt obriu la mà,
sacieu de bon grat tots els vivents.

Són camins de bondat els del Senyor,
les seves obres són obres d'amor.
El Senyor és a prop dels qui l'invoquen,
dels qui l'invoquen amb sinceritat.

Satisfà el desig dels seus fidels,
escolta el seu crit d'auxili, i els salva.
El Senyor guarda els qui l'estimen,
però els injustos desapareixen.

Que surtin dels meus llavis lloances al Senyor,
Que tothom beneeixi el seu nom per sempre més.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 2 Tothom té els ulls en vós, Senyor, mirant esperançat; vós sou a prop dels qui us invoquen.

Antífona 3 Les vostres obres són grans i admirables, oh Rei de tots els pobles.

*Càntic Ap 15, 3-4
Himne d'adoració*

Senyor, Déu de l'univers,
les vostres obres són grans i admirables!
Senyor, rei de tots els pobles,
les vostres decisions són justes, no van mai errades.

Qui no us respectarà!
Qui no glorificarà el vostre nom!

Perquè vós sou l'únic Sant,
i ara que heu revelat la vostra justícia,
totes les nacions vindran a adorar-vos.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 3 Les vostres obres són grans i admirables, oh Rei de tots els pobles.

Lectura primera

Comença el llibre del Deuteronomi 1, 1. 6-18
Últimes paraules de Moisès a Moab

Aquestes són les paraules que Moisès adreça a tot Israel a l'altra banda del Jordà, a l'estepa, a l'Arabà, que confronta amb el mar Roig, entre Faran, Tófel, Laban, Haserot i Di-Zahab:

«El Senyor, el nostre Déu, ens va dir a l'Horeb:

“Ja fa prou temps que esteu en aquesta muntanya; aneu cap a la muntanya dels amorreus i als pobles que hi habiten: a l'Arabà, a la Muntanya, a la Terra Baixa, al Nègueb i a la Costa, al país dels cananeus, al Líban i fins al gran riu Èufrates. Us ofereixo el país que teniu davant vostre. Aneu a prendre possessió del país que el Senyor jurà de donar als vostres pares, a Abraham, a Isaac, a Jacob i a la seva descendència”.

Aquell temps, us vaig parlar així:

“No puc portar-vos tot sol. El Senyor, el nostre Déu, us ha multiplicat de tal manera, que avui sou tants com les estrelles del cel. Que el Senyor, el Déu dels vostres pares, us multipliqui mil vegades més i us beneeixi tal com us ha promès. ¿Com portaré jo tot sol la vostra càrrega, el vostre pes i els vostres plets? Elegiu de les vostres tribus homes savis, prudents i entesos, que jo els constituiré responsables vostres”.

Vosaltres em responguéreu: “Ens sembla bona la teva proposta”.

Aleshores vaig prendre els principals de les vostres tribus, homes savis i entesos, i els vaig constituir responsables vostres: caps de mil, de cent, de cinquanta, de deu, i magistrats de cada tribu. Aleshores, vaig manar als vostres jutges:

“Escolteu els vostres germans i jutgeu segons justícia les qüestions que es presentin entre ells o amb els forasters. En el judici, no feu accepció de persones; escolteu els humils igual que els poderosos. No temeu ningú, perquè el judici és cosa de Déu. Si trobeu un cas massa espinós, adreceu-me'l, que jo l'escoltaré”.

I us vaig prescriure tot el que havíeu de fer».

Responsori

R. El Senyor, el vostre Déu, és Déu dels déus, Déu gran poderós i terrible, * ell no fa accepció de persones ni es deixa seduir per regals.

V. Escolteu, els humils igual que els poderosos; no temeu ningú, perquè el judici és cosa de Deu. * Ell no fa accepció de persones ni es deixa seduir per regals.

Lectura segona

De les Homilies de sant Joan Crisòstom, bisbe
(*Homilia 3 adversus judaeos*)

Dejunem pels nostres pecats perquè estem a punt d'acostar-nos als sagrats misteris

¿Per què dejunem durant quaranta dies? N'hi havia molts que, en el passat, s'acostaven als sagrats misteris temeràriament i sense cap preparació, sobretot aquests dies en què Crist s'oferí a si mateix. Per això, els Pares, conscients del mal que podia derivar-se d'acostar-se als misteris tan irresponsablement, van creure oportú prescriure quaranta dies de dejuni, de pregàries, de meditació de la paraula de Déu i de reunions, perquè tots, diligentment purificats per la pregària, l'almoïna, el dejuni, les vetlles, les llàgrimes, la confessió i les altres obres, puguem acostar-nos als sagrats misteris amb la consciència neta, segons la nostra capacitat receptiva. L'experiència ens diu que, amb aquesta decisió unànime, van assegurar, fins i tot per a l'esdevenidor, una cosa ben gran i excel·lent, aconseguint de fer-nos arribar a l'observança habitual del dejuni.

De fet, encara que durant tot l'any no ens cansem pas de predicar i proclamar el dejuni, ningú no fa cas de les nostres paraules; en canvi, només amb l'arribada del temps de Quaresma, tot i que no hi hagi ningú que estimuli ni exhorti, fins el més negligent es reanima i acull les exhortacions i els estímuls que el mateix temps quaresmal ens ofereix.

Per tant, si algú et pregunta per què dejunes, no diguis pas que és per la Pasqua, ni tan sols per la Creu. Certament, no dejunem ni per la Pasqua ni per la Creu, sinó pels nostres pecats, perquè estem a punt d'acostar-nos als sagrats misteris. A més, la Pasqua no és pas motiu de dejuni ni de dol, sinó de goig i d'alegria.

Finalment, la Creu prengué damunt seu el pecat, va ser expiació per a tothom i reconciliació d'un odi inveterat, obrí les portes del cel, retornà a l'amistat els qui eren enemics, ens va fer pujar al cel, col·locà la nostra naturalesa a la dreta del tron i ens concedí molts altres béns innumbrables.

Així, doncs, no hem pas de plorar i d'afligir-nos per totes aquestes coses, sinó estar contents i alegrar-nos. El mateix sant Pau diu: Déu me'n guard, de gloriar-me en res, si no és en la Creu de nostre Senyor Jesucrist. I encara: Déu ens donà prova del seu amor, perquè quan érem encara pecadors, el Crist va morir per nosaltres.

En el mateix sentit, sant Joan s'expressa ben clarament: Tant va estimar Déu el món. ¿Com el va estimar? Deixant perdre totes les altres coses, va alçar una Creu. Després d'haver dit: Tant va estimar Déu el món, hi afegí: que va donar el seu Fill unigènit perquè el crucifiquessin, perquè tot el qui creu en ell no es perdi, sinó que tingui la vida eterna. Si la Creu és, doncs, motiu d'amor i de glorificació, no diguem que és per la Creu que ens afligim. No plorem pas mai per la Creu, sinó pels nostres pecats. Per això dejunem.

Responsori

R. Esmenem el que per ignorància hem pecat, no sigui que, sorpresos per una mort sobtada, cerquem un temps de penitència i no el trobem. * Escolteu, Senyor, i tingueu pietat, ja que hem pecat davant vostre.

V. Déu, salvador nostre, renoveu-nos; assereneu-vos i no us enutgeu. * Escolteu, Senyor, i tingueu pietat, ja que hem pecat davant vostre.

Càntic de Maria

Antífona **Vindrà el dia que els serà pres l'espòs i els convidats dejunaran.**

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalta els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare i al Fill
i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén

Antífona **Vindrà el dia que els serà pres l'espòs i els convidats dejunaran.**

Pregàries

Adorem el Salvador dels homes, que morint va destruir la mort, i ressuscitant restaurà la vida, i demanem-li amb humilitat:

Santifiqueu el poble que redimíreu amb la vostra sang.

Redemptor nostre, associeu-nos més plenament a la vostra passió per la penitència, perquè obtinguem la glòria de la resurrecció.

Que ens protegeixi la vostra Mare, que és el consol dels afligits, perquè amb el consol que de vós rebem sapiguem confortar els que estan tristos.

Concediu als vostre fidels la gràcia de participar amb els seus sofriments en la vostra passió, perquè manifestin la vostra salvació en ells mateixos.

Vós que us abaixàreu i us féreu obedient fins a la mort en creu, atorgueu als vostres servents les virtuts de la paciència i de l'obediència.

Digneu-vos a configurar els difunts al vostre cos gloriós, i associeu-nos algun dia a la seva glòria.

Demanem que l'ajut del Senyor ens enforteixi per perdonar-nos mútuament: Pare nostre.

Oració

Ajudeu-nos, Senyor, a continuar la penitència quaresmal, que tot just hem començat; feu que a les pràctiques que acomplim exteriorment hi correspongui la sinceritat del nostre cor. Per nostre Senyor Jesucrist.

Conclusió

El Senyor sigui amb vosaltres.
R /. I amb el vostre esperit.

Que la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardi els vostres cors i els vostres pensaments en el coneixement i l'amor de Déu i del seu Fill, nostre Senyor Jesucrist.

R /. Amén.

Que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill † i Esperit Sant.
R /. Amén.

Beneïm el Senyor.
R/. Donem gràcies a Déu.

CANT FINAL - Ave de Lurdes

De la glòria baixa la Mare de Déu: Cantem-li tots l'Ave amb sonora veu.	Ave, Ave, Ave, Maria! (2).
--	----------------------------

O Lurdes, sortosa, flor del Pirineu, que t'ha fet formosa la Mare de Déu!	Ave, Ave, Ave, Maria! (2).
--	----------------------------

Ací Bernadeta la Verge veié a dins de la Gruta damunt d'un roser.	Ave, Ave, Ave, Maria! (2).
--	----------------------------

Qui sou, Vós, Senyora? - Els diràs que jo Sóc la Immaculada Pura Concepció.	Ave, Ave, Ave, Maria! (2).
--	----------------------------